

Núm. de Protocol: 1000099/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000128/2018

SENTÈNCIA 19-2019

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

Apel·lant: Sr. ADA

Representant: Sra. CHL

Advocada: Sra. PBV

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-set de març de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000099/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. ADA va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que se li reconegués un grau de menyscabament d'almenys del 50%, en atenció a que la seva salut havia empitjorat des de que se li va reconèixer el grau del 35%.

2.- La sentència de 11 de setembre de 2018 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat parcialment la demanda de la part agent, i ha declarat que l'interessat té dret a percebre una pensió d'invalidesa per accident laboral calculada a raó d'un grau de menyscabament del 45% amb efectes del 14 d'abril del 2016, juntament amb els interessos legals corresponents a comptar des de la mateixa data.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, la CASS ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) No procedeix modificar el grau de menyscabament de l'agent ja que, d'acord amb l'informe dels facultatius de la CASS, el seu estat mèdic es mantenia sense canvis.

b) La valoració de la rigidesa lumbar que fa la sentència del Tribunal Unipersonal es fonamenta en valoracions que no poden desvirtuar les proves de diagnòstic objectivables consistents en dues ressonàncies magnètiques.

c) Les apreciacions del Dr. T. es fonamenten en apreciacions subjectives manifestades per l'assegurat.

4.- El Sr. ADA fonamenta el seu recurs en les al·legacions següents:

a) El grau de menyscabament reconegut per la sentència d'instància és del 45%, inferior al què va reconèixer el metge que va intervenir en el procediment, Dr. T., tenint en compte que va considerar que l'índex de Schöber de rigidesa del raquis lumbar era de 10-11 cm.

b) En la valoració mèdica de la Dra. RFM, de l'àrea de Medicina Legal i Forense, també corrobora que la prova de Schöber mostrava una rigidesa del raquis lumbar de 10-11 cm, i es valora el menyscabament per aquesta patologia en el 40%, percentatge al qual cal sumar el 15% per les seqüeles en el sistema nerviós perifèric.

c) L'establiment d'un percentatge del 55% no és incongruent amb les pretensions de la demanda, ja que s'havia demanat que es fixés un grau de menyscabament d'almenys del 50%.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals

van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- D'acord amb les dades que consten al procediment, la CASS havia reconegut a l'agent l'any 2013 un grau de menyscabament del 25%, que l'interessat va considerar inadequat, per la qual cosa va interposar demanda jurisdiccional (procediment 100095/2013) que fou estimada parcialment per la sentència del Tribunal Unipersonal en la qual se li va reconèixer un grau del 35%, sentència que fou confirmada per la posterior d'aquesta Sala número 63-2015, de 9 d'octubre.

El 14 d'abril de 2016 l'agent va sol·licitar a la CASS la revisió del seu grau de menyscabament, petició que fou desestimada en entendre que el seu estat de salut no havia variat.

A la demanda s'adjuntava l'informe pericial elaborat pel Dr. T. (folis 15 i següents de les actuacions) en el qual es considera que en aplicació del barem de la CASS la seva patologia dorso-lumbar havia de ser valorada en el 40%, percentatge al qual s'havia d'afegir 10% per una radiculàlgia esquerra.

La pericial judicial, elaborada per la Dra. RFM, de l'àrea de Medicina Legal i Forense, també corrobora que la prova de Schöber mostrava una rigidesa del raquis lumbar de 10-11 cm, i es valora el menyscabament per aquesta patologia en el 40%, percentatge al qual cal sumar el 15% per les seqüeles en el sistema nerviós perifèric.

El Tribunal Unipersonal accepta parcialment les conclusions de la pericial judicial, i afirma que l'estat de salut de l'agent ha empitjorat des de 2013. Tanmateix, recorda la jurisprudència d'aquesta Sala relativa a la forma de valorar les molèsties funcionals del raquis dorso-lumbar. Així, a la sentència 37-2013 es reproduïx la sentència 76-2012, del 4 d'octubre del 2012 en la que s'afirma que *"l'UNCSS refereix que la IPP és funció de la "Persistence de douleurs notamment" i de la "gêne fonctionnelle". Això no obstant, la repetida guia insisteix en les "dades objectives de l'examen clinic", en particular la mesura de la flexió lumbar mitjançant el test de Schober-Lasserre, cosa que concorda amb la notòria dificultat per quantificar el dolor. Per tant, el principal*

paràmetre a prendre en consideració queda constituït per les limitacions funcionals que pateix el raquis dorso-lumbar”.

És cert que la jurisprudència d'aquesta Sala manté que segons el barem de l'UNCSS, les molèsties funcionals del raquis s'avaluen de discretes (5-15 punts), importants (15-25 punts) i molt importants (25-40), però, afegint que, com sigui que l'esmentat barem estableix tres valoracions de la IPP en funció de les limitacions experimentades, es pot deduir que cada franja correspon a una reducció de la mobilitat de 1,5 cm (molèstia discreta: 10 punts), 1,5 cm (molèstia important: 10 punts) i 2 cm (molèstia molt important: 15 punts).

En aquest sentit, a la sentència 36-18, de 18 de maig (TSJA-0000102/2017):

“Si aquest índex és normalment de 10-15 cm., es conclou que una limitació de fins a 1,5 cm. s'ha de considerar discreta, mentre que la superior a 1,5 i inferior a 3 mereix la qualificació d'important i la que supera els 3 cm. de molt important, cosa que implica l'aplicació dels percentatges respectius que recull el barem.

En aquest cas, l'índex de Schöber que presenta l'interessat és de 10-12 cm., la qual cosa implica una limitació de 3 cm. sobre l'índex normal de 10-15 cm., de manera que s'ha de considerar com a un dèficit molt important, segons s'acaba d'exposar, el que comportaria una valoració de 25 a 40 punts, segons el barem de la UCNSS. Ara bé, com que la limitació es troba a la banda baixa del grup de les més importants (3 cm), és evident que no procedeix atribuir-li la valoració més alta, sinó que resulta més ajustat reconèixer una puntuació del 35% sobre un màxim del 40%.”

La sentència del Tribunal Unipersonal conclou que atenent aquest paràmetre, la rigidesa del raquis lumbar de l'agent ha de ser qualificada com a molt importat, però ha de merèixer una IPP del 35%, i no del 40%, conclusió que es comparteix ja que el percentatge del 40% només es pot atribuir a reduccions de 5 cm, situació en la què no es troba l'agent.

En quan al percentatge per la radiculopatia al dictamen de la Dra. F. es diu que *“el pacient ja comença a manifestar radiculopatia dreta”*, encara que per aquesta patologia el dictamen pericial li atribueix un percentatge del 15%.

Encara que aquesta Sala ha reconegut en reiterades ocasions la importància de la prova pericial en processos d'aquesta naturalesa, no per això es pot desconèixer que els Tribunals no estan vinculats per les conclusions dels experts, tal com ho declara l'article 47 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Tenint en compte que el barem UCANSS fixa per a aquesta patologia un percentatge de minva del 10 al 20, l'establiment del 10% que fa la sentència del Tribunal Unipersonal es considera correcte, donat de aquesta patologia es troba en un estat incipient d'acord amb el propi dictamen pericial.

En conseqüència, resulta plenament ajustada a dret la valoració de la prova practicada en les actuacions que ha dut a terme la sentència apel·lada, ja que la mateixa s'ajusta als criteris que ha aplicat de manera reiterada aquesta Sala.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL i el Sr. ADA contra la sentència dictada el 11 de setembre de 2018 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.